

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 1194/2013 на Съвета от 19 ноември 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на биодизел с произход от Аржентина и Индонезия (ОВ L 315, стр. 2), доколкото засяга жалбоподателя и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от твърдението, че институциите са допуснали явна грешка при преценката на фактите, като са заключили, че е имало нарушаване на цените на соята и соевото масло, обосноваващо приложението на втората алинея на член 2, параграф 5 от основния антидъмпингов регламент ⁽¹⁾.
2. Второто правно основание е изведено от твърдението, че втората алинея на член 2, параграф 5 от основния антидъмпингов регламент, съгласно тълкуването на институциите в настоящия случай, може да не се прилага спрямо внос от член на СТО, тъй като противоречи на Антидъмпинговото споразумение на СТО.
3. Третото правно основание е изведено от твърдението, че при оценката на вредата не са взети предвид фактори, които нарушават причинно-следствената връзка между твърдяната вреда и твърдения дъмпингов внос в нарушение на член 3, параграф 7 от основния антидъмпингов регламент.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, стр. 51 и поправка в ОВ L 36, стр. 20)

Жалба, подадена на 18 февруари 2014 г. — Carbio/Съвет

(Дело T-119/14)

(2014/C 151/32)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio) (Беунос Айрес, Аржентина) (представители: J. Bellis и R. Luff, lawyers)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 1194/2013 на Съвета от 19 ноември 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на биодизел с произход от Аржентина и Индонезия (ОВ L 315, стр. 2), доколкото засяга жалбоподателя, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от твърдението, че институциите са допуснали явна грешка при преценката на фактите, като са заключили, че е имало нарушаване на цените на соята и соевото масло, обосноваващо приложението на член 2, параграф 5, втора алинея от основния антидъмпингов регламент ⁽¹⁾.

2. Второто правно основание е изведено от твърдението, че член 2, параграф 5, втора алинея от основния антидъмпингов регламент, съгласно тълкуването на институциите в настоящия случай, може да не се прилага спрямо внос от член на СТО, тъй като противоречи на Антидъмпинговото споразумение на СТО.
3. Третото правно основание е изведено от твърдението, че при оценката на вредата не са взети предвид фактори, които нарушават причинно-следствената връзка между твърдяната вреда и твърдения дъмпингов внос в нарушение на член 3, параграф 7 от основния антидъмпингов регламент.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, стр. 51 и поправка в ОВ 2011 г. L 36, стр. 20)

Жалба, подадена на 21 февруари 2014 г. — Daimler/Комисия

(Дело T-128/14)

(2014/C 151/33)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Daimler AG (Штутгарт, Германия) (представители: C. Arhold, B. Schirmer и N. Wimmer, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на ответника от 13 декември 2013 г. — SG.B.5/MF/rc — sg.dsg1.b.5(2013) 3963453 — GESTDEM 2013/4643,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят оспорва решението на Комисията относно потвърдително заявление на жалбоподателя за достъп до документи, свързани с производство по член 29 от Директива 2007/46/ЕО ⁽¹⁾ във връзка с отказ на Френската република да регистрира определени превозни средства на жалбоподателя.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят твърди следното:

1. Нарушаване на правото на достъп до документи

— В това отношение жалбоподателят твърди, че Комисията неправилно е отказала право на достъп до документи съгласно член 41, параграф 2, буква б) от Хартата на основните права на Европейския съюз. Той изтъква, че е пряко и лично засегнат от производството по член 29 от Директива 2007/46. Поради това има право на достъп до съответните документи като необходимо условие за ефективното упражняване на основното му право да бъде изслушан.

2. Нарушаване на правата на жалбоподателя по Конвенцията от Орхус ⁽²⁾

— Във връзка с този довод жалбоподателят твърди нарушение на Конвенцията от Орхус във връзка с Регламент (ЕО) № 1367/2006 ⁽³⁾. По отношение на документите, до които жалбоподателят иска достъп, ставало въпрос за информация за околната среда. Липсвали юридически или практически основания за отказ от съображения за защита на текущо разследване, по-специално отказът противоречал на принципите на Конвенцията от Орхус.